

Dzień Zaduszny. W Kościele Katolickim wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych

2 listopada wierni kościoła rzymskokatolickiego obchodzą Dzień Zaduszny. Tego dnia ludzie wspominają wszystkich, którzy odeszli z tego świata. W Polsce katolicy modlą się za wiernych zmarłych, których dusze mogą jeszcze przebywać w czyśćcu.

W Zaduszki odwiedza się cmentarze, groby zmarłych z rodziny i uczestniczy się w mszach, modląc się w intencji zmarłych.

Tego dnia istnieje tradycja zapalania zniczy na grobach zmarłych oraz składania kwiatów i wieńców lub też innego typu ozdób mających być symbolem pamięci o tychże zmarłych. Jednak współcześnie, to przede wszystkim pierwszego dnia listopada odwiedzamy groby bliskich- przez wzgląd na to, że jest to dzień wolny od pracy.

Obchody Dnia Zadusznego zapoczątkował w chrześcijaństwie w roku 998 św. Odilon, opat z Cluny, jako przeciwwagę dla pogańskich obrządków czczących zmarłych. Na dzień modłów za dusze zmarłych – stąd nazwa „Zaduszki” – wyznaczył drugi dzień listopada.

W XIII wieku ta tradycja rozpowszechniła się w całym Kościele katolickim. W XIV wieku zaczęto urządzać procesje na cmentarz do czterech stacji. Przy stacjach odmawiano modlitwy za zmarłych i śpiewano pieśni żałobne. Piąta stacja odbywała się już w kościele, po powrocie procesji z cmentarza.

W Polsce tradycja Dnia Zadusznego zaczęła się tworzyć w XII wieku, a z końcem XV wieku była znana w całym kraju. W 1915 roku papież Benedykt XV na prośbę opata benedyktynów zezwolił, aby tego dnia każdy kapłan mógł odprawić trzy msze: w intencji poleconej przez wiernych, za wszystkich wiernych zmarłych i według intencji papieża

[Powrót na stronę główną](#)

[Powrót do listy aktualności](#)